

متخصص پوست در تنگنای تشخیص و درمان:

چه کنیم وقتی نمی‌دانیم چه باید کرد؟

دکتر سعدا... شمس‌الدینی

دانشیار، گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

نه درمانی برای آن می‌شناسیم، چه روش علمی را باید بکار گیریم؟ پیشنهادات و نکات ذیل برای رهائی متخصص پوست سردرگم کمک‌کننده خواهند بود.

واژه‌های کلیدی: تشخیص، درمان، بیماری پوستی، تاریخچه

وقتی بزرگترین و آخرین تیر ترکش را برای تشخیص و بهبودی بیمارمان رها کردیم ولی نتیجه‌ای عاید نگردید، چه اقدام دیگری باید انجام دهیم؟ برعکس هنگامی که تشخیص بیماری کلاً راهی به درمان قطعی و اختصاصی نمی‌برد، چه کار باید کرد؟ زمانی که نه به تشخیص دست یافته‌ایم و

پایه تاریخچه‌گیری از بیمارمان را در شرح حال گسترش دهیم.

برای حصول به این هدف اقدامات ذیل کمک‌کننده است.

۱- از بیمارمان شرح حال دانشجویی بگیریم. معمولاً این نوع شرح حال بدون توجه و تمرکز بیشتر به عضو مبتلا و بیماری ظاهری بیمار گرفته می‌شود. در صورتی که در شرح حال‌های تخصصی، نظر پزشک معالج بیشتر متوجه عضو آزرده و مبتلا بوده و بیشتر روی علائم شناخته شده‌ای متمرکز می‌گردد که معمولاً در این بیماران به طور شایع و فراوان دیده می‌شود.

۲- با بیمار ارتباط عمیق و نزدیکی برقرار کنیم. همان‌طوری که بیماری و کسالت‌های مزمن یا مریض ما خیلی نزدیک شده‌اند، ضرورت دارد ما به بیمار نزدیک‌تر شویم تا بیماری از بیمار جدا و شناخته شود. ما باید طوری با بیمار ارتباط برقرار کنیم و به او نزدیک شویم که جایگاه بیماری را در خاطره و کالبد وی پر نماییم.

۳- نادانی، سادگی و ساده‌اندیشی بیمار روستائی، نباید ما را وادار نماید که با بی‌اهمیتی و بی‌تفاوتی به پندارهای موجود در مغز او گوش فرا دهیم، و یا حتی

صحت‌های او را به عنوان سرگرمی بپنداریم. بارها دیده شده که این پندارها با واقعیت‌ها نه تنها بی‌ارتباط نیستند، بلکه گاهی کلیدی برای تشخیص به حساب می‌آیند.

۴- گستردگی اندیشه داشته باشیم. باید بخاطر داشت که بیمار ممکن است پاسخ‌هایی در ارتباط با سؤالات ما در مغزش داشته باشد که هیچگاه نتوانیم آنها را در کتب کلاسیک و یا مقالات روز پزشکی پیدا کنیم.

۵- در لیست داروهائی که بیمار مصرف کرده دقت و تجدیدنظر کنیم. توجه داشته باشیم که بتورات داروئی می‌توانند گاهی به شکل یک مقلد بزرگ (great imitator) عمل کنند، بنحوی که بعضی اوقات افتراق آنها از بیماری‌های اصلی غیرممکن باشد. دو شرح حال ذیل بر همین موضوع تأکید می‌نمایند:

دو بیمار چندین بار برای سردرد مزمن خود به پزشک مراجعه می‌نمایند. علائم افزایش فشار داخل جمجمه در هر دو مشهود بوده ولی چون علتی برای سردرد شدید و ممتد آنها پیدا نمی‌شود، پس از بررسی‌های بالینی و آزمایشگاهی مجبور می‌شوند آنها را تحت عمل جراحی جمجمه (Craniotomy) قرار دهند. ولی بعد از اینکه در جراحی هم چیزی یافت نمی‌کنند، یا اخذ شرح حال دانشجویی مشخص می‌شود که افزایش فشار داخل جمجمه صرفاً به علت مصرف طولی‌المدت روزانه

مؤلف مسئول: دکتر سعدا... شمس‌الدینی، بیمارستان کرمان، درمان، بخش پوست